

בארבע פנים, ומם בשתי פנים, ומהם באתה. מהם אש לוהט, ומהם פים. מהם רום. זהו שבותם של חלים קד עוזה מלאכיו רוחות.

ובלהו רקיעין, אלו על אלין גלדי בצלים, אלין לתטא, ואلين לעילא. וכל רקיע ואלה מושתתת רוחות ובונם. על פי נוטעים, ועל פי עומדים. ומעל לכלם הקדוש ברוך הוא שנושא הכל בעמיה ותקפו. כמו כן שבע בחילו ותקפו. הארץ למטה, וככלם בישוב, פרט שאלת עליונים ולאלה תחתונים. הארץ ישראלי עליונה מהפל,

וירושלים עליה מכל ישוב. וחברנו ישב הרים רוא בספרי מקומותם ובספריו של אדים, שכך מלחקים כל הארץ הלו, שלם נמצאים למטה כמו אותם הרקיעים של מעלה, אלו על אלו ואלו על אלו, ובין כל ארץ וארכן רקיע מפред בין זה זה, ולכון כל הארץ מפרשיות בשמות, וביניהם גן עדן וגיהנם, ולש בינהן בריות משנות אלו מאלו, כמו של מעלה, מהן בשמי פנים ומהן בארכן ומהן באחת,

ומראה של אלה איןו כאלה. ואם אמר, הרי כל בני הארץ מפלם יצאו מארם, (אטו קה, שלא) וכי ירד אדם הראשון לבל הארץ והולד בנימ? וכמה נשים קי לו? אלא אדם לא נמצא אלא בעולם העולין הזה מפלם, שגורא תבל, כמו שאמרנו, שבותם (משל ח) (מושחת בתבל הארץ) ויצו לחבל הארץ. והתבל הוא אחזה ברקיע של מעלה ונאנחota בשם העולין. זהו שבותם של חלים

ארצו. והאי תבל אחידא ברקיע דלעילא, ואתה אחידא בשמא עליה. הדא

ושמשין, משנין דא מן דא, אלין על אלין, מהון בר' גרפין, ומהון בר' גרפין. מהון בתראי פנים, ומהון בחד. מהון אשא דלהיט. מהון מיא. מהון רוחא. הדא היא דכתיב, (תחים קד) עוזה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט.

ובלהו רקיעין, אלין על אלין גלדי בצלים, אלין לתטא, ואلين לעילא. וכל רקיע ואלה זלא ורעש מאימתא דמאריהון. על פומיה נטליין, ועל פומיה קיימין. ועילא מבלהו קרשא בריך הוא, דנטיל פלא בחליה ותוקפה. בגונא דא שבעה ארצות לתטא, ובלהו בישובא בר (דף י ע"א) דאלין על אין ואלין תפאי. הארץ ישראלי עליה מפלא, וירושלים עליה מכל ישובא.

וחברנא יתבי דרום, חמו בספרי קדמאי, בספרא דאדם, דהבי ממלח כל אינון ארצות, דבליהו משפטבי לתטא, בגונא דanine רקיעין דלעילא. אלין על אלין, ואלין על אלין ובין כל ארעה וארעא, רקיע דמפרש בין דא לדא. ועל דא כליהו ארצות פרישן בשמן. ובינויו גן עדן וגיהנם. ואות בינויו בריין משנין, אלין מן אלין, בגונא דלעילא. מהון בתראי אגפין, ומהון בר', ומהון בא'.

וחיזו דאלין לאו באליין.

זאי תימא, הא כל בני עלמא מארם נפקה, (לאו כי לא) וכי נחית אדים הראשוו לבליה ארצות, ואolid בנין, וכמה נשין هو ליה. אלא, אדם לא אשתח אלא בהאי עלמא עליה מבליהו, דאקרי תבל, פראמירין דכתיב (משל ח) (ס"א משחת בתבל הארץ) ויצו לתבל